

СЛУЖБЕНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ БОЉЕВАЦ

Бољевац, 13. јануар 2011.године

www.boljevac.org.rs

Година IV– број 1

САДРЖАЈ

УСТАВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

1 Одлука 2

Уставни суд у саставу: председник др Боса Ненадић и судије др Оливера Вучић, др Марија Драшковић, Братислав Ђокић, др Горан Илић, др Агнеш Картаг Одри, Катарина Манојловић Андрић, мр Милан Марковић, др Драгиша Слијепчевић, Милан Станић, др Драган Стојановић, мр Томислав Стојковић, Сабахудин Тахировић и Предраг Ћетковић, на основу члана 167. став 1. Тачка 4. Устава Републике Србије, на седници одржаној 11. новембра 2010. године, донео је

ОДЛУКУ

1. Утврђује се да Одлука о праву на накнаду трошкова за долазак и одлазак са рада за раднике Општинске управе и остале раднике којима се накнада трошкова превоза за долазак и одлазак са посла исплаћује из средстава буџета општине Бољевац („Службени лист општине Бољевац“, број 2/09) није у сагласности са законом.

2. Одбацује се захтев за обуставу извршења појединачног акта или радње предузете на основу Одлуке из тачке 1.

Образложење

Уставном суду поднета је иницијатива за покретање поступка за оцену уставности и законитости Одлуке наведене у изреци. У иницијативи се наводи да је оспореном Одлуком у тачки II предвиђено да се радницима који немају пребивалиште на територији општине Бољевац исплаћује накнада трошкова доласка на рад и одласка са рада за релацију од Бољевца до најудаљенијег места на територији општине Бољевац у висини цене превозне карте превозника који има најнижу цену. Иницијатори сматрају да је оспорена Одлука у супротности са члана 118. Закона о раду („Службени гласник РС“, број 24/05 и 61/05) и члана 25. Посебног колективног уговора за запослене у основним и средњим школама и домовима ученика („Службени гласник РС“, број 12/09) и предлажу да Уставни суд донесе одлуку којом се утврђује да оспорени акт није у сагласности са законом. Поред овога, иницијатори траже да се обустави извршење појединачних аката, односно радњи предузетих на основу те Одлуке.

У одговору доносиоца акта истиче се да је ради смањења трошкова који се надокнађују из буџета општине донета оспорена Одлука којом је ограничен износ трошкова које се признају запосленима у трошкове превоза. Давалац одговора наводи да Законом о раду нису прецизирани услови под којима ће послодавац утврдити удаљеност од места рада до места становања запосленог, већ се упућује да се трошкови превоза надокнађују запосленом у складу са општим актом и уговором о раду. Такође, у одговору се наводи да запослени са пребивалиштем у другим општинама који не користе превоз него привремено станују у месту рада немају бенефицију да им послодавац плаћа трошкове становања, већ ове трошкове сами измирују.

Уставни суд је у спроведеном поступку, на основу разлога и навода садржаних у иницијативи, оценио да се у суштини оспорава законитост одредбе тачке II став 2. Одлуке о праву на накнаду трошкова за долазак и одлазак са рада за раднике Општинске управе и остале раднике којима се накнада трошкова превоза за долазак и

одлазак са посла исплаћује из средстава буџета општине бољевац („Службени лист општине Бољевац“, број 2/09). Оспореном одредбом предвиђено је да уколико радници који немају пребивалиште на територији општине Бољевац раде у Бољевцу, њима ће се исплаћивати накнада за релацију од Бољевца до најудаљенијег места на територији општине Бољевац у висини превозне карте превозника који има најнижу цену. Оспорена Одлука је донета позивом на одредбе члана 118. тачка 1) и члана 196. Закона о раду.

Одредбом члана 118. тачка 1) Закона о раду („Службени гласник РС“, број 24/05, 61/05 и 54/09) прописано је да запослени има право на накнаду трошкова у складу са општим актом и уговором о раду за долазак и одлазак са рада у висини цене превозне карте у јавном саобраћају, а чланом 196. овог закона предвиђено је да сва новчана потраживања из радног односа застаревају у року од три године од дана настанка обавезе.

Одредбом члана 25. став 1. Посебног колективног уговора за запослене у основним и средњим школама и домовима ученика („Службени гласник РС“, број 12/09) предвиђено је да запослени има право на накнаду за долазак и одлазак са рада, у висини цене превозне карте у јавном саобраћају Уградски, проградски, међуградски, која мора бити исплаћена до петог у месецу за претходни месец, уколико се накнада исплаћује у новцу.

Будући да су оспореном Одлуком уређена питања везана за накнаду трошкова превоза за долазак и одлазак са посла из средстава буџета општине Бољевац, Уставни суд је оцену законитости оспорене Одлуке извршио у односу одредбе Закона о радним односима у државним органима („Службени гласник РС“, број 48/91, 66/91, 44/98, 49/99, 34/01, 39/01, 49/05 и 79/05), Закона о државним службеницима („Службени гласник РС“, бр. 79/05, 81/05, 83/05, 64/07, 67/07 и 116/08) и Закона о платама у државним органима и јавним службама („Службени гласник РС“, број 34/01), јер су те законске одредбе релевантне за одлучивање о законитости предметног општег акта.

Законом о радним односима у државним органима прописано је: да запослени у државним органима и изабрана или постављена лица има право на накнаду материјалних трошкова за дневнице и ноћење на службеном путу, за употребу сопственог возила у службене сврхе, за превоз на рад и са рада, за селидбене трошкове и за накнаду за одвојени живот (члан 51. став 1.); да висину, услове и начин исплате накнаде из става 1. овог члана утврђује Влада (члан 51. став 2.); да се одредбе овог закона садржане у главама II до XIV сходно примењују на органе аутономних покрајина, градова и општина (члан 75.).

Законом о државним службеницима прописано је да одредбе Закона о радним односима у државним органима настављају да се сходно примењују на радне односе у органима аутономних покрајина и локалне самоуправе до доношења посебног закона (члан 180.).

Законом о платама у државним органима и јавним службама („Службени гласник РС“, бр. 34/01) прописано је да се овим законом уређује начин утврђивања плата, додатака накнада и осталих примања, поред осталог, и изабраних, постављених и запослених лица у органима и организацијама територијалне аутономије и локалне самоуправе (члан 1. тачка 2.); да изабрано, именовано и постављено лице и запослени из члана 1. овог закона

имају право на накнаду плате и друга примања у висини утврђеној актом Владе, ако посебним законом није другачије одређено (члан 11.)

Уредбом о накнади трошкова и отпремнине државних службеника и намештеника („Службени гласник РС“, бр. 86/07 и 93/07) уређени су услови под којима државни службеници и намештеници остварују право на накнаду трошкова који настају у вези са њиховим радом у држаном органу, начин накнаде и висина накнаде трошкова, а у оквиру тога и накнада трошкова превоза за долазак на рад и одлазак са рада. Одредбом члана 3. Уредбе прописано је да се државном службенику и намештенику накнађују трошкови превоза за долазак на рад и одлазак са рада у висини цене месечне претплатне карте у градском, приградском, односно међуградском саобраћају. Одредбом члана 53. Уредбе предвиђено је да до ступања на снагу прописа којима ће се уредити права по основу рада у органима локалне самоуправе, остварују право на накнаду трошкова, а запослени уи право на отпремнину, сходном применом одредаба ове уредбе.

Из наведених одредаба закона, по оцени Суда, произилази да се на радне односе у органима локалне самоуправе сходно примењују одредбе Закона о радним односима у државним органима адо доношења посебног закона, као да се на изабрана, постављена и запослена лица у органима и организацијама територијалне аутономије и локалне самоуправе примењују одредбе Закона о платама у државним органима и јавним службама. Такође, према Уредби о накнади трошкова и отпремнине државних службеника и намештеника, изабрана, постављена и именована лица остварују право на накнаду трошкова и право на отпремнину сходном применом одредаба ове уредбе.

Законом о радним односима у државним органима утврђено је право на накнаду материјалних трошкова за превоз на рад и са рада и прописано је да висину, услове и начин исплате те накнаде утврђује Влада. Према Закону о платама у државним органима и јавним службама изабрана, постављена и запослена лица у органима алокалне самоуправе имају право на накнаду плате и друга примања у висини утврђеној актом Владе, ако посебним законом није другачије одређено. Имајући у виду наведено, Уставни суд је оценио да Скупштина општине Бољевац није овлашћена да својим актом самостално уређује право, висину и начин накнаде трошкова превоза у јавном саобраћају ради одласка на рад и повратка са рада запослених, постављених и именованих лица у Општинској управи Бољевац, јер се та питања уређују законом и актом Владе. Имајући у виду да Уставни суд, сагласно одредби члана 54. став. 1. Закона о Уставном суду, није ограничен захтевом иницијатора, а да су оспореном Одлуком уређена питања која сагласно наведеним одредбама закона, по утврђењу Суда, не могу бити предмет уређивања акта Скупштине општине Бољевац, Уставни суд је оценио да оспорена Одлука у целини није у сагласности са законом.

С обзиром да је у току претходног поступка правно стање потпуно утврђено и да прикупљени подаци пружају поуздани основ за одлучивање, Уставни суд је, сагласно одредби члана 53. став 2. Закона о Уставном суду („Службени гласник РС“, број 109/07), одлучио без доношења решења о покретању поступка.

Будући да је у овој правној ствари донео коначну одлуку, Суд је одбацио захтев за обуставу извршења појединачног акта донетог, односно радње предузете на основу оспореног акта, сагласно одредби члана 56. став 3. Закона о Уставном суду.

На основу изнетог и одредаба члана 45. тачка 4) и члана 46. тачка 3) Закона о Уставном суду, Суд је одлучио као у изреци.

На основу члана 168. Став 3. Устава Републике Србије, Одлука наведена у тачки 1. изреке престаје да важи даном објављивања Одлуке Уставног суда у „Службеном гласнику Републике Србије“

Број: IУл-191/2009

У Београду, 24.12.2010.године

УСТАВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

Председник

др Боса Ненадић, с.р.